

Đi Thăm Thác Iguazu, Nam Mỹ

Ngọc Hạnh

Chiều ngày 27/2/02, cuối mùa đông ở Mỹ, em tôi và tôi đến phi trường Dulles cùng các bạn đáp phi cơ đi Buenos Aires, thủ đô ARGENTINA để thăm viếng thác Iguazu và vài nơi ở miền Nam Mỹ Châu. Chúng tôi đến phi trường Dulles trước khi phi cơ cất cánh khoảng 2 giờ 30 phút. Nhóm 12 người, nhưng hôm ấy chỉ 10 người hiện diện. Hai người bạn nữa vì bận việc, sẽ đến thủ đô Argentina trễ hơn một, hai ngày. Chúng tôi đáp phi cơ nhỏ của hãng United chỉ có một phi công và 2 tiếp viên để đi New York. Từ đó chúng tôi chờ 2 tiếng để chuyển sang chiếc United lớn bay suốt đêm đến Buenos Aires. Thủ tục check in ở phi trường Dulles tương đối nhanh, dễ dàng. Tuy phải chờ đợi 2 tiếng nhưng mãi chuyện trò nên thời gian qua mau. Phi cơ lớn của hãng United chở đầy hành khách. Vào 11 giờ sáng hôm sau, chúng tôi đã có mặt ở thủ đô Argentina, thành phố lớn và văn minh nhất Nam Mỹ để bắt đầu cuộc hành trình dài 21 ngày, trong đó có 14 ngày ở du thuyền.

Lẽ ra tôi không được tham dự chuyến đi này vì tôi chỉ còn 10 ngày phép nhưng con gái tôi nhiệt tình khuyến khích. Cháu bảo Buenos Aires là thành phố xinh đẹp, thác Iguazu rộng lớn, hùng vĩ nhất nhì thế giới, đi với các bác bao giờ cũng vui... Cháu còn cho tôi xem các hình ảnh thác Iguazu in từ computer nên tôi động lòng vào sở xin bà Giám Đốc nghỉ thêm 2 tuần nữa. May là được chấp thuận. Tôi và cô em mua vé 3 tháng trước ngày khởi hành.

Buenos Aires lúc ấy đang vào cuối mùa hè, khí hậu ẩm áp. Được biết trời có mưa cách vài hôm nên thời tiết dễ chịu. Chúng tôi ở khách sạn De Las Americas ngay thị xã nên tha hồ dạo phố hay mua sắm. Đường chính Buenos Aires thật rộng rãi và sạch sẽ. Lề đường rộng, khách bộ hành đông đảo, các tiệm buôn, cao ốc san sát dọc theo các phố chính. Đường Florida, nơi buôn bán sầm uất đủ mọi mặt hàng. Mặt đường lát gạch, người đi bộ là người, toàn khách bộ hành, mua bán tấp nập. Thành phố nói chung đẹp. Kiến trúc, sinh hoạt giống như Paris ở Pháp. Ngoài Ông Ba Giám đốc hằng du lịch cùng đi đến Buenos Aires, chúng tôi có người hướng dẫn địa phương. Bà ấy cho biết Argentina đồng tiền bị mất giá, 3 pesos mới đổi được 1 mỹ kim thay vì 1 pesos bằng 1 Mỹ kim như cách đây 1 năm trước nên đời sống của dân chúng phần nào chịu ảnh hưởng. Dù thế tôi thấy nhà hàng ăn uống hay tiệm buôn vẫn đông, thực khách ngồi gần kín các bàn ăn bày trong nhà hàng.

Tối hôm ấy cả nhóm đi ăn tối ở nhà hàng Señor Tango. Nhà hàng có tiếng lâu đời về các vũ điệu Tango và thức ăn ngon. Khi Cựu Tổng Thống Clinton còn tại chức có đến nhà hàng khi ông viếng Buenos Aires. Ảnh của ông Clinton trân trọng treo trên tường cùng nơi với các nhân vật quan trọng khác. Khách ngồi kín nhà hàng. Mọi người trong nhóm đều khen các vũ nam vũ nữ biểu diễn Tango tuyệt đẹp, kỹ thuật khéo léo đặc biệt. Theo bà hướng dẫn, người địa phương cho vũ điệu Tango xuất phát từ Argentina. Họ hành diện về điều này và họ có thể biểu diễn nhiều kiểu cách khác nhau, nơi chốn khác nhau: ngoài đường phố, trong nhà hàng sang trọng, nơi quán rượu bình dân hay dưới bóng cây râm mát, nơi nào cũng có người thưởng thức. Thức ăn ở Tango Señor ngon nhưng thịt bò ngon tuyệt, đúng như lời khen tặng của các báo.

Iguazu Falls

Hôm sau ngày 1/3/02, chúng tôi dùng điểm tâm sớm và đáp phi cơ nội địa bay đến thác Iguazu cách Buenos Aires 1/2 hơn 1 giờ bay. Sau khi làm thủ tục nhận phòng ở khách sạn Caratas, chúng tôi theo người hướng dẫn địa phương xem thác Iguazu thuộc phía Argentina.

Thác Iguazu lớn thứ 2 trên thế giới, nhỏ hơn Victoria ở Phi Châu và lớn hơn thác Niagara ở Canada và Mỹ. Thác cao 70 mét, chạy dài 3 cây số, có tất cả 275 thác nước, trải dài theo biên giới Argentina, Paraguay và Brasil. Hướng dẫn viên cho chúng tôi đi xe một quãng ngắn xong cả nhóm lên xe lửa nhỏ, băng qua rừng rậm đầy cây to bóng mát. Theo tài liệu của trạm du lịch (Iguazu & Jungle Explorer)

cho biết khu rừng này dài 8km, thấy chim lạ, khỉ, v. v... Chúng tôi lại đi bộ một quãng đường ngắn mới đến dòng suối. Đến đây chúng tôi xuống tàu nhỏ (explorer boat), mặc áo phao, khoác poncho do người phụ tài công phát cho. Từ bến tàu chúng tôi đã nghe tiếng thác nước chảy ào ào. Tàu "Thám Hiểm" chạy dọc theo hạ

lưu của sông Iguazu (Iguazu river) dài khoảng 6 cây số (theo tài liệu) cho du khách nhìn cảnh thiên nhiên trên bờ mới đến thác nước. Đẹp tuyệt vời. Hùng vĩ, bao la, mênh mông. Con người trở thành thật nhỏ bé trước hàng trăm thác nước trắng xóa trải dài mùt mắt. Tới đây tôi phải cảm ơn đôi chân của chúng tôi tương đối còn cứng cáp, khỏe mạnh, không phải giam hãm trong 4 bức tường của bệnh viện vì đau ốm hay nơi nào khác, có thể đi đến “phương trời xa” tận Nam Mỹ để cảm nhận, ngưỡng mộ cảnh thiên nhiên tươi đẹp như tranh, nước trắng, trời trong, mây xanh bát ngát. Tôi nói thế bởi có một người trong nhóm chúng tôi phải ở lại vì lý do sức khỏe. Giám đốc du lịch không dám cho ông dự cuộc hành trình, sợ ông không leo nổi dốc, đồi.

Chúng tôi mãi mê ngắm nhìn các thác từ trên cao hùng hục, ào ào, ầm ỹ đổ xuống thấp liên miên, bất tận. Có thác thật cao, có thác thấp nhưng tất cả đều đổ nước ầm ầm vang dội như tiếng sấm. Gần thác, nước bắn tung tóe khắp nơi mùt, trắng xóa. Người tài công lái tàu theo dọc những thác nước cho du khách tham quan, chụp ảnh. Mỗi thác nước lớn đều có tên riêng như San Martin waterfall, Devil's throat water fall v.v.. Tàu nhấp nhô lên xuống theo lượn sóng to nhỏ cao thấp do thác chảy ào ạt gây ra. Đến thác nước cao và mạnh nhất, anh tươi cười nhắc nhở hành khách ngồi cẩn thận. Thật nhanh trong tích tắc, anh khéo léo cho tàu vào gần dòng thác đang chảy mạnh và trở ra an toàn.

Nước bắn lên tàu, du khách ướt còn tệ hơn đi dưới mưa nhưng mọi người hài lòng với cảm giác thích thú lẫn sợ hãi. Nếu không kinh nghiệm khi tàu đến gần thác, sóng to sẽ làm tàu chòng chành, nước có thể tràn vào tàu. Tàu Explorer chạy vòng vòng thác lớn một lúc lại ghé vào một bến khác cho mọi người lên bờ. Chúng tôi cùng các du khách đi theo con đường nhỏ tráng nhựa quanh co dọc bờ suối, có khi phải leo lên dốc núi rồi lại xuống đồi, qua nhiều cây cầu sắt ẩm ướt hơi nước. Có cây cầu bắt qua khe suối nổi dài ra gần thác nước để du khách nhìn thấy thác rõ hơn và chụp ảnh. Bụi nước làm mặt mũi, tóc tai của du khách ướt mem dù người nào cũng mặc poncho. Chúng tôi đi bộ lòng vòng như thế về đến thác cuối. Hướng dẫn viên cho biết hôm ấy nhóm đã đi bộ khoảng 3 dặm nhưng không ai cảm thấy mệt mỏi vì đi dưới bóng cây mát mẻ, đường tiện nghi, lên núi hay xuống đồi đều có những bậc thang thoải mái. Thỉnh thoảng trên đường đi có khoảng trống đặt các băng gỗ để khách bộ hành nghỉ chân (resting place) cho thư giãn trước khi tiếp tục quãng đường còn lại.

Tối ấy Giám đốc du lịch đưa chúng tôi đi ăn tối tại nhà hàng có ca, vũ, nhạc ở Brasil, nhà hàng Rafaelin. Từ khách sạn đến nhà hàng khoảng 1g30 phút nhưng đến biên giới mọi người phải trình Visa. Bữa cơm thật ngon. Nhà hàng bày thức ăn sẵn đầy bàn, mỗi người tự chọn thức ăn cho mình, hầu bàn chỉ tiếp thức uống: rượu hay nước ngọt, nước trái cây.. hoặc mời du khách thưởng thức những khay đựng các xâu thịt bò, heo, gà nướng còn bốc khói... Những đùi, những tảng sườn heo, bò nướng vàng hực, nóng hổi treo lủng lẳng ở quầy thức ăn trông thật hấp dẫn. Trong lúc mọi người dùng cơm, trên sân khấu các nghệ sĩ, vũ công từ 5 quốc gia khác nhau, trình diễn các vũ điệu, các bài hát, bản nhạc vui tai, lạ mắt. Du khách chụp ảnh lia lịa, có người lên sân khấu tham gia vài điệu vũ hay vỗ tay nhịp nhàng theo tiếng nhạc.

Sáng ngày 2/3/02 sau khi điểm tâm chúng tôi viếng thác Iguazu thuộc phía Brasil. Giám đốc đoàn mua vé xe bus cho chúng tôi ở trạm du lịch rộng rãi có đầy tài liệu về các cuộc du ngoạn ở thác Iguazu. Xe bus 2 tầng cho chúng tôi đi qua Brasil National Park, một khu rừng rậm dài 7,50 dặm có nhiều cây lạ, đủ loại lớn nhỏ, thấy những loài chim lông xanh, đỏ xinh đẹp, các thú rừng... Tuy là rừng rậm, lá cây che khuất ánh mặt trời nhưng đường đi trải nhựa, bằng phẳng, không bị dây leo chần lỏi hay sinh lây dơ bẩn. Quốc gia cố ý gìn giữ cái đẹp hoang vu của thiên nhiên đi kèm với sự tiện nghi hiện đại cho du khách. Qua khỏi khu rừng đến thác. Rừng mở cửa lúc 8 giờ sáng và đóng cửa vào 5 giờ chiều.

Phía Brasil có nhiều thác to và cao hơn phía Argentina. Chúng tôi đi dọc dài theo con đường tráng nhựa rộng đủ cho xe chạy hai chiều gần các thác nước, thưởng thức cảnh đẹp tuyệt vời, hùng tráng của thác Iguazu, chiêm ngưỡng sự vĩ đại, mầu nhiệm của tạo hóa. Thác lớn từ trên cao hàng mấy chục mét tuôn nước ào ào, trắng xóa xuống phía dưới, ầm ầm liên miên như gầm thét, giận dữ gây những đợt sóng thật to, tưởng chừng cái nhà hay con lợn tàu lớn rơi vào dòng thác ấy chắc chỉ còn là mảnh vụn. Thác nhỏ cơn cuồng nộ ít hơn, nước còn có phần nào thấy được màu xanh, có phần màu trắng. Đến thác to, cao nhất, khoảng 70 met, chúng tôi phải dùng thang máy lên tầng chót của ngôi nhà có cầu và lan can nhô ra gần ngọn thác để thấy rõ dung lượng, trọng lượng, sự mãnh liệt của dòng thác, chụp ảnh. Cây cầu và phần ngoài ngôi nhà chắc chắn chịu

ẩm ướt quanh năm vì bụi nước bay liên tục không ngừng nghỉ Dưới đất bên kia con đường tráng nhựa những bồn hoa cắt xén cẩn thận xen kẽ với những kiến trúc một tầng, những nơi bán nước giải khát hay thức ăn. Khách bộ hành dập diu Trên đường đi thảnh thơi họ làm các bậc thang sạch sẽ đi xuống con đường nhỏ gần mực nước hơn, dọc theo các thác. Những nơi này đông nghẹt người là người. Họ đến từ các quốc gia khác: Trung Hoa, Pháp, Áo, Ý, Anh,... Chúng tôi gặp một người Việt Nam duy nhất. Cô làm việc ở Pháp và đi du lịch một mình. Sau khi viếng các thác nước, hướng dẫn viên cho chúng tôi 1 giờ để tham quan, mua sắm ở tiệm bán hàng hóa gần biên giới Brasil. Quần áo, nữ trang, vật dụng bằng da, quà lưu niệm..... Món nào cũng hấp dẫn, đẹp và rẻ hơn ở Mỹ. Chúng tôi chưa xem đủ các mặt hàng đã đến giờ lên xe trở về khách sạn để chuẩn bị ra phi trường.

Chiều hôm ấy chúng tôi trở về Buenos Aires, bỏ lại phía sau những thác nước tuyệt đẹp, mênh mê hùng vĩ, những lá xanh, rừng rậm, và hàng hóa hấp dẫn ở biên giới Brasil.. Buổi tối chúng tôi được bữa cơm thịnh soạn ngon lành và thưởng thức thêm vũ điệu Tango ở nhà hàng Esquina Carlo Gardel. Nhà hàng này gần được 100 tuổi. Họ chỉ giữ tên hiệu như cũ và thay đổi mọi thứ khác cho hợp thời. Các nghệ nhân ở nhà hàng đều được chọn lọc, họ trình diễn khéo léo, điêu luyện, ngoạn mục như sự mong ước của phần lớn khán giả.. Hai người bạn đến muộn không được thăm viếng thác Iguazu nhưng họ rất hài lòng ở lại Buenos Aires ngoạn cảnh và mua sắm. Cả hai đều xem chừng vui thích với các sinh hoạt của thành phố và ngợi khen thức ăn, hàng hóa cùng các vũ điệu Tango cầu kỳ ở Argentina. Nói chung lần này chúng tôi may mắn có những người bạn đồng hành nhiều kinh nghiệm, vui tính nên cuộc hành trình thêm phần náo nhiệt, thú vị. Tôi mơ ước đồng bào tôi có cơ hội đi đó đây để thấy thác cao, rừng rậm, sự bảo trì và khai thác những nguồn lợi thiên nhiên... của các quốc gia khác.

Hôm sau ngày 3/3/02 chúng tôi được nửa ngày dạo phố cho đến trưa cả nhóm xuống tàu Norwegian Dream để bắt đầu cuộc hải hành, du ngoạn bằng du thuyền những nơi xa lạ khác ở Nam Mỹ cùng với gần 2000 du khách

Virginia, Ngày 4 tháng 4 năm 2002
Ngọc-Hanh